

ετι δ' δμιλίαι καὶ προσαγορεύσεις, παντάπασι γενήσεται σατραπικὸν ἡμῖν ἀντὶ φιλικοῦ τὸ συμπόσιον· εἰ δὲ περὶ τᾶλλα τὴν ἴσότητα τοῖς ἀνδράσι φυλάξομεν, τί οὐκ ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι πρῶτον ἐθίζομεν ἀτύφως καὶ ἀφελῶς 5 κατακλίνεσθαι μετ' ἀλλήλων, εὐθὺς ἀπὸ τῶν θυρῶν F ὁρῶντας, ὅτι δημοκρατικόν ἔστι τὸ δεῖπνον καὶ οὐκ <ἔχει τόπον> ἐξαιρετον ὥσ<περ ἀκρό>πολιν, ἐφ' οὗ κατακλιθεὶς ὁ πλούσιος ἐντρυφήσει τοῖς εὐτελεστέροις;³

10   4. Ἐπεὶ δὲ καὶ ταῦτ' ἐρρήθη καὶ τὴν κρίσιν ἀπήτουν οἱ παρόντες, ἔφην ἐγὼ διαιτητὴς ἥρημένος οὐ κριτὴς βαδιεῖσθαι διὰ μέσου. 'νέους μὲν γάρ εἶπον 'έστιωντας 617 καὶ πολίτας καὶ συνήθεις ἐθιστέον, | ὡς φησι Τίμων, ἀφελῶς καὶ ἀτύφως κατανέμειν αὐτοὺς εἰς ἦν ἀν τύχωσι 15 χώραν, καλὸν εἰς φιλίαν ἐφόδιον τὴν εὐκολίαν λαμβάνοντας· ἐν δὲ ξένοις ἢ ἄρχονσιν ἢ πρεσβυτέροις φιλοσοφοῦντες δέδια μὴ δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τῦφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθύρῳ μετὰ πολλῆς ἀδιαφορίας. 20 ἐν φῷ καὶ συνηθείᾳ τι καὶ νόμῳ δοτέον· ἢ καὶ προπόσεις καὶ προσαγορεύσεις ἀνέλωμεν, αἴσπερ οὐ τοὺς ἐπιτυγχάνοντας οὐδὲ ἀκρίτως ἀλλ' ὡς ἐνδέχεται τιμάλιστα χρώμενοι τιμῶμεν (Θ 162. M 311)